

Erstatningsansvaret for ulovlig Udpantning skærpes paa den Maade, som vil blive foreslaaet, vil Inkassator ved Auktionen ikke let skide til Udpantning, uden naar Fordringen er ren og klar, og i saadanne Tilfælde vil Skyldneren være bedre tjent med Inddrivelsen ved Udpantning end med at betale Omkostningerne ved sædvanlig Rettergang.

Angaaende § 2.

Den Frist af to Aar og tre Maanedes fra Skattens Forsaldstid, i hvilken Oppebørselsbetjenten i Følge Amtstueforordningen af 8de Juli 1840 kan gjøre Udpantning, anses under de nuværende Kreditforhold for uopdøvendig lang og forsaavidt stridende imod det Offentliges Interesse, som den kan medføre, at Skatteydere for større Beløb for at lukrere Renten udsætte Skattens Betaling til den yderste Termin, i hvilken Udpantning kan ske. Den foreslaas derfor ophævet.

Angaaende § 3.

Da Opgaven ved Udpantninger maa være at gjøre hele Forretningsgangen saa simpel som muligt, maa det erkjendes at være mindre hensigtsmæssigt, om Fogden ikke skulde kunne bevilge Udpantning uden at skulle have Protokol og Retssvidner tilstede. Vor Lovgivning frembyder Exempler paa Kjendelser, der affiges ved Paategning paa Begjæringer, jfr. Lov 19de Februar 1861 om Oprettelsen af en Søs og Handelsret i Kjøbenhavn § 23, og en lignende Fremgangsmaade synes hensigtsvarende med Hensyn til Udpantning. Udvalget foreslaar derfor en Tilføielse til § 3, der viser, hvilken Fremgangsmaade man tænker sig benyttet.

Angaaende § 4 og 5.

Et Mindretal (Octavius Hansen) har fundet, at det vil medføre ufornuødent Ophold og Vidtløftighed, naar Rekvirenten efter at have afgivet Begjæringen paa Fogdens Kontor (muligvis paa en Tid, da Fogden ei er tilstede eller er forhindret ved andre Forretninger i at afgive den foreløbige Kjendelse) atter skal afhente den paategnede Begjæring, dernæst selv sørge for, at den leveres Stævningmændene, endelig saa den tilbage fra disse og saa atter levere den henholdsvis til Fogden eller Sognefogden. Forholdet vil i høit Grad lettes for Rekvirenten, naar han blot behøver at tilstille Fogden sin Begjæring, ledsaget af de fornødne Dokumenter og Oplysninger, og det derefter paalægges Fogden at besørge Forkyndelsen og efter Fristens Udløb Foretagelsen af Forretningen, ved hvilken Rekvirenten jo ikke behøver at være tilstede. Det skjønnes ikke, at der herved paalægges Fogden eller hans Kontor en Byrde, som kan komme i Betragtning ligeoverfor den omtalte Lettelse for Rekvirenten, og om end den Virksomhed, der herved forværes af Fogden, maa siges at ligge noget udenfor, hvad der ellers paahviler ham ved Fogedsforret-

ninger i private Sager, maa det erindres, dels at den omtalte Virksomhed allerede ifølge selve Lovforslaget paahviler Fogden i mange Tilfælde af Udpantning, dels at Fogdens Optræden ved Udpantning ogsaa i andre Henseender er mindre bunden til Rekvirentens Medvirkning end ved almindelige Fogedsforretninger, navnlig forsaavidt Rekvirentens Nærværelse ved selve Udpantningsforretningen er ufornuøden. I Genhold til disse Betragtninger stiller det nævnte Mindretal under Nr. 12 et Ændringsforslag om Forandring i Begyndelsen af § 4.

Samme Mindretal har ment, at det som en naturlig Følge af, at der gives Skyldneren den i § 4 omtalte Advarsel og Frist, maa kunne gives ham Udgang til, allerede medens denne Frist løber, at fremsætte de Indsigelser, som han muligens har imod Udpantningen. Den omtalte Advarsel maa fornuøstigtvis opfattes som en Opfordring til Skyldneren om enten at betale eller fremkomme med sine mulige Indsigelser. Ifølge Lovforslaget (navnlig § 7, 1ste Stykke) maa det imidlertid antages at være Meningens, at Skyldneren først kan fremkomme med sine Indsigelser under Forretningen. Det vil øienynlig bidrage til en hurtigere Fremme af Sagen, naar det tilstedes Skyldneren at fremkomme med Indsigelserne strax efter, at Advarsel er givet ham, og det synes tilmed at være høist umotiveret at gjøre Paabegyndelsen af en Udpantningsforretning nødvendig i Tilfælde, hvor alle Parter staa sig bedst ved og derfor maa ønske, at den ikke paabegyndes. Derved kan der paadrages Rekvirenten et Ansvar, som han muligvis gjerne vilde undgaa; der paaføres Rekviritus uden Nødvendighed den Krænkelser, at Fogden begiver sig til hans Hjem med detaf følgende Tort og Kredit-spilde, og Fogden foraarsages en ufornuøden Meilighed. Naar Rekviritus strax efter at have modtaget Advarsel efter § 4 melder sig hos Fogden med en Indsigelse, som denne muligvis maa finde velgrundet (f. Ex. fordi den støttes paa en Kvittering for, at Fordringen er betalt), er det formentlig høist unaturligt og urimeligt, at Fogden skal afvise Rekviritus og henvise ham til at fremsætte sin Indsigelse under selve Forretningen. Ifølge Lovudkastets § 7 skal Fogden, naar en under en Forretning, hvor Rekvirenten ikke er tilstede, fremkommen Indsigelse ikke strax kan forkastes, udsætte Forretningen og give Parterne Leilighed til nærmere at udtale sig. Der ses ingen Grund til, at en saadan Fremgangsmaade ikke ligesaavel kan paalægges Fogden, hvor Rekviritus forinden Forretningen henvender sig til ham med en Indsigelse, som han ikke finder strax at kunne forkaste. At gjøre dette muligt og i adskillige Tilfælde at forhindre en for alle Parter muligvis lige ubehagelig Paabegyndelse af Forretningen, er Hensigten med det af nævnte Mindretal